

รายงานวิจัย

วิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคล
ในการเรียนภาษา มลายู (มาตรฐาน) ซึ่งเป็นภาษาที่สองของ
นักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัด
ชายแดนภาคใต้

The Analysis of Individual learning Differences of Standard
Malay language as a Second Language, Malay Program from
Universities in Southern Provinces

โดย

ไชนีย์ คำภู

ซามียะห์ บาและ

ซำสินาร์ ยาพา

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2558

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทคัดย่อ

จากข้อมูลและคำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละปัจเจกบุคคลของผู้เรียนสามารถอธิบายได้ว่าผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไปตามความถนัด ความชอบของแต่ละบุคคล ความแตกต่างที่เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลนั้นสามารถอธิบายผลการวิจัยได้แก่ ลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาทุกกลุ่ม สามารถชี้ให้เห็นข้อมูลอย่างชัดเจนว่าผู้เรียนทั้งหมด 90 คน แบ่งออกเป็นทั้งหมด 6 กลุ่มๆละ 15 คนนั้น นักศึกษามีความถนัดทางการเรียนรู้ผ่านทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่นๆเป็นจำนวนคำตอบทั้งสิ้น 47 ข้อ และนักศึกษามีความสนใจทางด้านรูปภาพรองลงมาเป็นจำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 22 ข้อ และลำดับสุดท้ายทักษะที่นักศึกษาให้ความสนใจน้อยที่สุดคือทักษะการเคลื่อนไหวทางสรีระของผู้สอนเป็นจำนวน 21 ข้อ

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าจากจำนวนนักศึกษารวมทั้งสิ้น 90 คนนั้น ทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละบุคคลนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปทางด้านลักษณะการเรียนรู้ นักศึกษาบางคนไม่ชอบการท่องจำ บางคนไม่ชอบการเขียน และสำหรับบางคนที่ไม่ชอบการฟัง ชอบแต่การดูรูปภาพ แต่สิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแต่จะเป็นวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนแต่ละคนย่อมรู้ดีว่าสิ่งใดที่เหมาะสมกับตัวเอง เพราะแต่ละคนมีความแปลกพิเศษที่ไม่เหมือนกัน ฉะนั้นสิ่งสำคัญที่จะจุดศูนย์กลางหลอมสิ่งเหล่านี้ให้เข้ารวมกันเป็นจุดเดียวนั้นก็คือ ตัวผู้สอนที่จะต้องรู้วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อที่จะละลายความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนออกไปให้ได้ เพื่อที่จะสามารถให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนให้ได้มากที่สุดในรูปแบบวิธีของผู้เรียนแต่ละคน ลำดับที่สอง สาเหตุที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ประกอบไปด้วยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัยด้วยกันคือ การทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวา และ สภาพแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์คำตอบของนักศึกษาตามตารางแสดงผลสามารถอธิบายได้ว่านักศึกษาเรียนรู้ภาษาโดยใช้สมองซีกซ้ายเพื่อการคิดวิเคราะห์ พร้อมกับควบคู่กับการใช้สมองซีกขวา แต่สำหรับบางคนนั้นเลือกที่จะใช้สมองซีกขวาเพื่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาโดยการดูรูปภาพประกอบการเรียนรู้ เพื่อที่จะเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้ได้ดีตามลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ฉะนั้นจะเห็นว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันออกไปนั้นขึ้นอยู่กับระบบการทำงาน และแนวโน้มของระบบสมองของแต่ละคนที่ย่อมแตกต่างกันออกไป

จากการทำวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายู (มาตรฐาน) ซึ่งเป็นภาษาที่สองของ นักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าผลการเรียนภาษามลายูมาตรฐานนั้นจะเกิดประสิทธิภาพต่อนักศึกษาได้มากแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการรับข้อมูลของนักศึกษา และการป้อนเนื้อหาของผู้สอน โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ตรงตามลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคนในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีความสุข และไม่เบื่อหน่ายในรายวิชาภาษามลายู

ทั้งนี้นักวิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการ เพื่อที่จะเป็นการแบ่งปันองค์ความรู้ระหว่างกันแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องดังนี้ ลำดับแรกสำหรับนักศึกษา ผู้เรียนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้เข้าสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ เช่นปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียน การร่วมมือกับสมาชิกภายในกลุ่ม และเน้นการสื่อสาร กล้าที่จะถามและตอบคำถามถึงแม้ว่าสิ่งที่กล่าวออกมานั้นจะยังคงไม่ถูกต้องก็ตาม ลำดับที่สองสำหรับผู้สอน จำเป็นที่จะต้องจัดเอกสารการเรียนการสอนที่ตรงตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เช่น การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีเทคนิคการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อที่จะเข้าถึงเนื้อหาของการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน

ABSTRACT

The information and descriptions of each individual learning style of the learner. Explained that students have different learning styles along aptitude. Individual preferences the differences that occur with each individual that can explain the results of the study. Learning styles of all students. Can point out more clearly that all learners 90 people divided into 6 groups of 15 people, students with aptitude for learning through listening skills than other skills are a number of answers to all 47 questions and students.

There is interest in the image, followed by a test of 22 questions. And lastly the skills that students pay little attention to the physical movement of the skills being taught a total of 21 questions. So you can see that from a total of 90 students were learning skills of students, each person will have a different learning style to the side. Some students do not like to memorize. Some people do not like to write and for some people who do not like to listen. I like to see but these things are all learning how to be a learner. Each student knows what is right for them. Because each has a specialty that does the same. What is important to point these things fuse together into a single point that is the male teacher to know how to manage teaching and learning in order to dissolve the differences of each student to achieve. In order to help the students understand the course content as possible in the way of each learner. The second reason that caused the learners' learning style of each individual is different. Consists of two main factors, namely factor. The left hemisphere and the right hemisphere of the brain and the environment around the learner. It can be seen that the analysis of students' answers on the display table. Explained that students learn the language by using the left brain to think critically. Coupled with the right brain but for some people that choose to use the right brain to learn the language by learning to see the picture. In order to understand the learning content as well as learning styles of each student.

Therefore it is evident that the learning of each student varies depending on the system to work. And the tendency of individual brains responds differently out from doing research Analysis of individual differences in learning the Malay language (standard), which is a second language. Malay program students in the three southern border provinces. The results indicated that the Malay language learning standards that will be effective against the students how much depends on the process of the students and enter the content of the teaching. Through a process of teaching and learning to meet the learning styles of each student in the class. So that learners can study happily. And not be weary in Malay Course. The researchers have suggested some. In order to share knowledge between the different stakeholders. The first orders for students need to adapt to the situation facing. As adapted to the learning atmosphere in the classroom. Partnering with members of the group and emphasis on communication. Dare to ask and answer questions, even if what is said to be

still valid today. The second order for teachers the need to document the course that meets the aptitudes and interests of learners, such as the teaching process with the techniques learned interesting. And corresponds to the student's learning. In order to access the content of learning clearly.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานจากวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายท่านซึ่งไม่อาจจะนำมากล่าวได้ทั้งหมด ซึ่งผู้ที่คอยให้คำปรึกษาเรื่องวิจัยมาโดยตลอด คือ ผศ.ดร. สุภิญญา อาแล ครูผู้สอนที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำตรวจทาน และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน เพื่อให้การเขียนรายงานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุด ผู้ศึกษาใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้ผู้ศึกษาใคร่ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพร สุนทรนนท์ ที่ให้คำแนะนำในการค้นคว้าข้อมูล ความรู้ในด้านต่างๆ และขอขอบคุณที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูลแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด และให้กำลังใจในการศึกษาค้นคว้าตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณชอลาฮุดดีน เลาะลง หัวหน้าครอบครัวที่ดีที่คอยอยู่เบื้องหลังในความสำเร็จที่ได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา

ไชนีย์ คำภู

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	i
ABSTRACT	iii
กิตติกรรมประกาศ	v
สารบัญ	vi
สารบัญตาราง	vii
สารบัญภาพ	viii
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและการนำไปใช้ประโยชน์	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ทฤษฎี	5
กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย	8
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	8
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	8
วิธีการสร้างเครื่องมือ	9
การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
การวิเคราะห์ข้อมูล	10
บทที่ 4 ผลการวิจัย	14
ลักษณะการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายูมาตรฐาน	14
สาเหตุความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายูมาตรฐาน	25
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	28
สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล	28
ข้อเสนอแนะ	29
บรรณานุกรม	30
ประวัติผู้วิจัย	31

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ตัวอย่างการวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้	13
2. การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม A	15
3. การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม B	16
4. การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม C	18
5. การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม D	19
6. การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม E	21
7. การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม F	23
8. สรุปการจำแนกลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน	24

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพรูปแบบการเชื่อมโยง Miles และ Huberman	11

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องเผชิญหน้ากับผู้เรียนที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม ภาษา ภูมิหลังของครอบครัว ความเป็นมาของครอบครัว อาชีพของครอบครัว และสิ่งที่สำคัญที่สุดความหลากหลายของสถาบันโรงเรียนที่ผู้เรียนจบมา ในการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนจึงบังคับให้ผู้สอนใช้วิธีการสอนกับกลุ่มนักศึกษาแต่ละกลุ่มแตกต่างกันออกไป ความรู้ที่สอดแทรก ประสบการณ์ หรือการถ่ายทอดทางความรู้ที่ผู้สอนจำเป็นเป็นอย่างมากเพื่อที่จะเลือกใช้ให้เหมาะสมกับตัวผู้เรียน ตัวอย่างตามทฤษฎีที่เขียนโดย Robert Gagne นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้เต็มที่ นั้นประกอบไปด้วย 8 วิธี ดังนี้

1. การให้แรงจูงใจ
2. แจ้งจุดมุ่งหมายวัตถุประสงค์ของรายวิชา
3. ชี้แนะและให้ความสนใจ
4. กระตุ้นผู้เรียน
5. คอยให้คำปรึกษา
6. สอนเสริม
7. ให้โอกาสในการซักถาม
8. ๘. ถ่ายโอนข้อมูลองค์ความรู้ (Dahar, 1989:143-144)

ฉะนั้นผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่ได้กล่าวมาข้างต้น รวมทั้งผู้เรียนที่มีความปัจเจกบุคคลที่ไม่เหมือนกัน เมื่อต้องเรียนร่วมกันแน่นอนจะต้องเกิดความแตกต่างในหลายๆด้าน เช่น การรับข้อมูลขณะเรียน การทำความเข้าใจ การตีความ การวิเคราะห์ และการนำสิ่งที่ได้จากชั้นเรียนไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน

ผู้เรียนหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนใต้ ร้อยเปอร์เซ็นต์ของนักศึกษาที่เข้ามาเรียนหลักสูตรนี้ สามารถใช้ภาษามลายูปาตานี (Dialek Patani) ได้เป็นอย่างดี หากมองจากภูมิหลังทางภาษาของผู้เรียนนั้นแทบที่จะไม่มีความแตกต่างกัน แต่ถึงอย่างไรก็ตามในความเหมือนนี้ย่อมที่จะมีความแตกต่าง ซึ่งส่งผลให้ผลการเรียนรู้ทางการศึกษาที่สามารถวัดได้จากผลการเรียนรู้นั้นแตกต่างกันออกไป แต่ในขณะเดียวกันนั้นต้องเข้าใจก่อนว่านักศึกษาเหล่านี้เป็นกลุ่มที่กำลังศึกษาภาษามลายูมาตรฐานเป็นภาษาที่สอง ทำให้ผู้เขียนพบเจอบ่อยมากกว่าผู้เรียนแทบที่จะไม่มีพื้นฐานภาษามลายูมาตรฐานแม้แต่เล็กน้อย และที่สำคัญผู้เรียนเองนั้นกลับต้องประสบกับปัญหาต่างๆมากกว่าผู้เรียนที่ศึกษาภาษามลายูมาตรฐานเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น คำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การเรียงรูปประโยคตามหลักไวยากรณ์ เป็นต้น ในการเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานสำหรับนักศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้ นั้น พบได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนนั้นมีอุปนิสัย บทบาท ในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไป โดยสืบเนื่องมาจากรากฐานของแต่ละปัจเจกบุคคล

ดังนั้นผู้เขียนต้องการที่จะวิเคราะห์ความหลากหลายของวิธีการเรียนรู้ทางภาษามลายูมาตรฐานซึ่งเป็นภาษาที่สองสำหรับผู้เรียน ลักษณะเฉพาะหรือความแตกต่างของปัจเจกบุคคล

ประชากรในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งพหุวัฒนธรรมและพหุภาษานั้นหมายถึงว่าประชากรในพื้นที่สามจังหวัดจำเป็นต้องใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่น ภาษาประจำชาติ หรือภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้ภาษาย่อมขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมความเป็นจริงรอบๆตัวมนุษย์ ฉะนั้นกระบวนการเหล่านั้นไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้แต่เป็นกระบวนการการใช้ภาษาจากประสบการณ์ตรง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็ต้องผ่านกระบวนการเรียนการสอน สื่อและเทคนิคการสอนต่างๆจากผู้สอน (Ibrahim, 2009:6.28)

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. วิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายูมาตรฐาน ซึ่งเป็นภาษาที่สองของนักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนใต้
2. เพื่อหาสาเหตุความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายูมาตรฐาน ซึ่งเป็นภาษาที่สองของนักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนใต้

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

บทวิจัยนี้ศึกษาความแตกต่างการเรียนรู้ภาษามลายูของปัจเจกบุคคล โดยทำการวิจัยกับนักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนใต้ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยจะเข้าสู่เหตุการณ์พฤติกรรมการเรียนรู้วิธีการสอนของผู้สอน การจัดการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน รวมทั้งเครื่องมือหรือสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาของบทวิจัยนี้ครอบคลุมในส่วนของวิธีการสอนของผู้สอนและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบต่างๆที่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมการเรียนการสอนภายในชั้นเรียน

ขอบเขตของผลวิจัยที่ได้รับนั้น ทราบถึงสิ่งที่ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษามลายูของแต่ละปัจเจกบุคคลเกิดความหลากหลาย รวมทั้งปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวพันให้เกิดความเป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

บทวิจัยครั้งนี้ถูกกำหนดให้วิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ภาษามลายูของแต่ละปัจเจกบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรภาษามลายู ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนใต้ ดังนี้

- (1) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- (2) มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
- (3) มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศของกลุ่มตัวอย่าง มหาวิทยาลัย ผลการให้คะแนนจากการสังเกตการณ์ของแต่ละกลุ่มเรียน ประสบการณ์การเรียนรู้รายวิชาภาษามลายูพื้นฐาน

3.2 ตัวแปรตาม

วิธีการเรียนรู้ภาษามลายูของแต่ละปัจเจกบุคคล ผลจากรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น การจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม เป็นบุคคล หรือการนำเสนอหน้าชั้นเรียน รวมทั้งพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและการนำไปใช้ประโยชน์

1. ผลผลิต (Output): ผลที่เกิดขึ้นทันทีหรือผลที่เกิดขึ้นโดยตรง หลังจากดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้น

ผลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน และความแตกต่างของวิธีการเรียนรู้ภาษามลายูของแต่ละปัจเจกบุคคล

2. ผลลัพธ์ (Outcome): ผลที่เกิดต่อเนื่องมาจากผลผลิต

ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับสถานภาพของผู้เรียนภาษามลายู และสามารถแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นขณะทำการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ

3. ผลกระทบ (Impact): ผลระยะยาวซึ่งเกิดเป็นผลจุดหมายปลายทาง หรือผลต่อเนื่องจากผลลัพธ์

- **ผู้สอน** โดยผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม เข้าใจผู้เรียน กิจกรรมที่จัดส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางด้านปัจเจกบุคคลสามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้ และทำให้การเรียนการสอนภาษามลายูเกิดอุปสรรคในการทำกิจกรรมต่างๆภายในชั้นเรียนได้น้อยที่สุด

- **ผู้เรียน** สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับเพื่อนๆร่วมชั้นเรียน การสื่อสารภาษามลายูที่มีมาตรฐานทางไวยากรณ์เดียวกันไม่เกิดการผสมผสานระหว่างภาษาถิ่นและภาษาที่สองที่กำลังศึกษาอยู่ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ภาษาที่สองได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษา

นิยามศัพท์

การวิเคราะห์ หมายถึง เป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน เพื่อทำความเข้าใจแต่ละส่วนให้แจ่มแจ้ง รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริง โดยพื้นฐานแล้ว การวิเคราะห์ถือเป็นทักษะที่มนุษย์ฝึกได้ ฉะนั้นหมายความว่า การวิเคราะห์เป็นทักษะที่ฝึกให้มนุษย์เกิดความแยกแยะ และสามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของของสิ่งที่กำลังพิจารณาวิเคราะห์อยู่

การเรียนรู้ของปัจเจกบุคคล หมายถึง การศึกษาและการฝึกอบรมเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับปัจเจกบุคคล และสังคม ตั้งแต่สมัยโบราณมนุษย์จะมีการศึกษาเล่าเรียนและการฝึกอบรมในรูปแบบต่างๆ ความสำคัญของการศึกษามีการกล่าวเน้นโดยนักคิดหลายคน นักปราชญ์ เช่น เพโลต์ก็ดี อริสโตเติลก็ดี จะเน้นเรื่องการศึกษา

ในลักษณะเป็นตัวแปรที่จะสร้างคนในอุดมคติขึ้นมา สังคมจีนโบราณก็มีความคิดทำนองเดียวกัน หรือแม้กระทั่งสังคมปฐมนิเทศที่มีการล่าสัตว์และเก็บเกี่ยวเพื่อการยังชีพก็ยังมีการศึกษาและเรียนรู้ การศึกษาและการฝึกอบรมหรือการเรียนรู้นั้น ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม การศึกษาที่ดีที่สุดก็คือ ผู้เรียนต้องมีความต้องการที่จะเรียนรู้และมีความสุขกับการเรียนรู้นั้น โดยไม่รู้สึกลำบากใจและเครียด กล่าวอีกนัยหนึ่ง จะต้องมีความสนุกสนานขณะที่เรียนรู้ หรือที่เรียกว่า play and learn ซึ่งสอดคล้องกับภาษาไทยว่า เพลิน เมื่อใดก็ตามที่รู้สึกว่าจะต้องเรียนหนังสือโดยฝืนกับความต้องการของตัวเอง ความสำเร็จของการศึกษานั้นก็จะไปอยู่ในลักษณะกล่อมเกลี้ยง และบางครั้งอาจจะทำลายสุขภาพจิตของผู้เรียนด้วย การศึกษาที่ดีนั้นจะต้องทำให้บุคคลผู้ศึกษาเข้าไปในสภาพแวดล้อม เข้าใจโลก เข้าใจตนเอง เข้าใจชีวิตดีขึ้น ที่สำคัญการศึกษาที่ดีต้องทำให้ผู้ศึกษามีทั้งความรู้ทางวิชาการและความเป็นมนุษย์ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น แยกแยะความดีความชั่วได้ มีศีลธรรมและจริยธรรม โดยสรุปก็คือ การศึกษาคือการทำให้นักมีความรู้ความสามารถ และเป็นมนุษย์ที่ประเสริฐ

ภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาหรือประชากรในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นชาวไทยมุสลิมมีภาษาแรกเป็นภาษามลายูถิ่น และมีภาษาไทยหรือภาษาอื่นๆเป็นภาษาที่สอง ทั้งนี้ นักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น จำเป็นที่จะต้องใช้ภาษามลายูมาตรฐานเป็นภาษาที่สองในการเรียน การนำเสนองาน และการเขียนงานทางวิชาการ ฉะนั้นภาษาที่สองย่อมเข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอย่างมาก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษา มลายู (มาตรฐาน) ซึ่งเป็นภาษาที่สองของ นักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้การศึกษาวิจัยสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้วางกรอบในการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ของปัจเจกบุคคล
2. ลักษณะการเรียนรู้
3. ภาษามลายูมาตรฐาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎี สมมุติฐาน และกรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

1. ทฤษฎีการเรียนรู้

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายู (มาตรฐาน) ซึ่งเป็นภาษาที่สองของผู้เรียน โดยใช้หลักทฤษฎีทางภาษา (The Analysis of Individual learning Differences) หรือ ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคล โดยมีความหลากหลายของความแตกต่างของแต่ละบุคคลที่จะต้องเป็นกัมวกับอาจารย์ผู้สอน ซึ่งมองที่โดดเด่นมากที่สุดคือความสามารถทางวิชาการ (หรือปัญญา) ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ รูปแบบการเรียนรู้เชื้อชาติ และวัฒนธรรม ทฤษฎีการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลดังที่ (Malvin D. Defleur) ได้กล่าวไว้ว่าทฤษฎีนี้จะสามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนทางด้านต่างๆ โดยเขามั่นใจว่ามนุษย์ทุกคนนั้นย่อมมีความพิเศษในตัวเอง ความเป็นเอกลักษณ์ที่สามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็นว่ามีความต่างกันแน่ เช่น ความฉลาด ความมั่นใจในตนเอง ความสามารถ ผลการเรียนรู้ ความต้องการ กำลังใจ เป็นต้น นอกเหนือจากนั้นก็ได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่าสื่อการเรียนการสอนเสียงดนตรี หรือสื่อมวลชนต่างๆสามารถถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของตนเอง และแสดงให้เห็นถึงความชอบความถนัดของนักศึกษาแต่ละคนอีกด้วยด้วยการรับข้อมูล การคัดเลือกข้อมูลจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีแนวโน้มที่ต้องการจะแสดงความเป็นตัวเองท่ามกลางความหลากหลายของสภาพแวดล้อมหรือสิ่งเร้าตามความสนใจของพวกเขา และหลีกเลี่ยงการสื่อสารที่ไม่สอดคล้องกันที่ทำให้เกิดปัญหา ทฤษฎีการรับและการคัดเลือกข้อมูลแสดงให้เห็น เราเลือก สื่อที่สนับสนุนตามความสนใจของเราเช่นเดียวกับโปรแกรมและข้อมูลที่น่าสนใจเพื่อผลประโยชน์ของเราเอง นอกจากนี้บ่อยครั้งเราจะใช้สื่อที่มากกว่า การส่งผ่านของข้อมูลที่น่าสนใจ กลับทำให้เราเปิดรับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะส่งผลให้เรามีสติปัญญาในการแยกแยะได้

ฉะนั้นสรุปได้ว่าผู้เรียนทุกคนนั้นสามารถที่จะเลือกเนื้อหาข้อมูลให้เหมาะสมกับตนเองได้ ฉะนั้น นักศึกษาก็จะไม่สนใจในประเด็นที่ตนเองไม่ชอบ บางคนชอบการอ่าน บางคนชอบการฟัง บางคนชอบการเขียนภาพ ทักษะเหล่านี้ย่อมขึ้นกับความสามารถของนักศึกษาแต่ละคน ทั้งนี้หากเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยโดยเฉพาะความพยายามที่นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งพี่น้องในพื้นที่มีการใช้ ภาษามลายู ในชีวิตประจำวันกันเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการคลี่คลายสถานการณ์ปัญหาในพื้นที่อย่างมาก ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนั้น คนมักจะมุ่งประเด็นไปในเรื่องศาสนา แต่จริงๆ แล้ว ภาษา ก็เป็นมูลเหตุสำคัญ และเชื่อมโยงไปสู่ปัญหาหลายประการ เพราะภาษาเป็นเรื่องของจิตใจซึ่งกดดัน ไม่ยิ่งหย่อนกว่าเรื่องศาสนาเลย ประเด็นสำคัญ คือ การจัดการศึกษาภาคบังคับของบ้านเราใช้ “ภาษาไทย” ในการเรียนการสอน ซึ่งมีผลทั้งต่อศักยภาพในการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน และความรู้สึกของพี่น้องในพื้นที่ ในแง่ของการเรียนรู้

ลองคิดว่า เด็กตัวเล็กๆ ซึ่งที่บ้านพูดภาษามลายูกันตลอดเวลา พอเข้ามาเรียนในระบบต้องเรียนด้วย ภาษาไทย ซึ่งเด็กก็ฟังรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้าง หลายคนเรียนไม่ได้ก็ออกไป หรือเรียนได้ก็ไม่ดี เมื่อจบออกไปก็ไม่มีงานทำ มันก็กลายเป็นปัญหาสังคม มันแอบแฝงอยู่อย่างนี้มานานมากทางฝ่ายครูก็อาจจะคิดว่าเรามีปัญหาเรื่องสติปัญญา เรียนเท่าไรก็ไม่รู้เรื่อง ผลการเรียนไม่ดีจะเรียนต่อหรือ ทำงานก็ลำบาก คนที่เรียนเก่งฉลาดก็อาจจะสามารถผ่านไปได้ คนที่เรียนได้ไม่ค่อยดี ก็อาจจะมีความเครียด ความทุกข์ เรื่องการรู้หนังสือ ตรงนี้มันมีความเข้าใจผิดอยู่จริงๆ แล้วการรู้หนังสือ หมายถึงการอ่านออกเขียนได้ ซึ่งจะเป็นภาษาอะไรก็ได้ เป้าหมายในการเรียนหนังสือ ก็เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้สารประโยชน์ในชีวิตเพื่อนำไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิต

2. กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

บทวิจยนี้ศึกษาวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันออกไปในการเรียนภาษามลายู โดยผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางด้านบุคลิกภาพ การเรียนรู้ กิริยามารยาท วัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมภายในชั้นเรียน ฉะนั้นผลวิจัยทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีความแตกต่างอย่างไรบ้าง และส่งผลให้ผู้สอนสามารถแก้ปัญหาที่ประสบได้อย่างถูกต้อง อย่างเช่นโดยวิธีการจัดกลุ่มอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างเรียนหรือกิจกรรมภายในห้องเรียน เพื่อที่จะลดหรือรองรับความคลาดเคลื่อนที่มีสาเหตุมาจากภูมิหลังของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถหรือบางลักษณะอื่น ๆ ของผู้เรียน การปรับระดับหรือการติดตามการจัดกลุ่มในชั้นเรียน การเรียนแบบร่วมมือ เป็นกลุ่ม หรือการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้พยายามศึกษางานวิจัยต่างๆ เหล่านั้น โดยเป็นงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับ วิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษา มลายู (มาตรฐาน) ซึ่งเป็นภาษาที่สอง โดยได้นำมาเสนอ 2 ผลงานวิจัยดังต่อไปนี้

- (1) นายชาธิฟ หลีมานัน และคณะ (2556) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการเรียนภาษามลายูที่ใช้ร่วมกับภาษาไทยท้องถิ่น ในหัวข้องานวิจัย **“ภาษามลายูที่ใช้ร่วมกับภาษาไทยท้องถิ่น : กรณีศึกษา อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล”** ซึ่งได้ผลสรุปงานวิจัยดังต่อไปนี้ คือ สามารถทราบถึงทัศนคติและความพึงพอใจของผู้ใช้ภาษามลายูร่วมกับภาษาไทยท้องถิ่น
 - (2) นายรุสดี มาขอ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษามลายูผสมกับภาษาไทย ภายใต้หัวข้อวิจัย **“สถานการณ์การปนภาษาระหว่างภาษามลายูปัตตานีและภาษาไทยของคนไทยมุสลิมในจังหวัดปัตตานี”** ซึ่งได้ผลสรุปดังนี้ (1) ได้ทราบถึงปริมาณของคำศัพท์ที่ถูกนำมาผสมปนเปกันกับภาษาไทย สำหรับผลการวิจัยที่ไดกล่าออกมาข้างต้นนั้นเป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นเพื่อที่จะแสดงให้เห็นเกี่ยวกับลักษณะของการใช้ภาษามลายูมาตรฐานควบคู่กับภาษามลายูถิ่น ภาษาแรกของผู้เรียน ซึ่งให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะในการใช้ภาษาของนักศึกษาในการเลือกคำศัพท์ การใช้ประโยคในแต่ละบริบทของการสื่อสาร
- ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึงความชอบ ความถนัดที่ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ แน่วแน่ต้องการที่จะศึกษาในสิ่งนั้นๆ ลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคนนั้นย่อมมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน นั้นหมายถึงว่าสิ่งนี้จะแยกเราออกจากผู้อื่น เกิดความต่างกันทั้งในแง่ของกายภาพ ความคิด ความรู้ นิสัยใจคอ ความถนัด เช่น บางคนอาจมีความถนัดทางด้านการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการฟัง บางคนก็ผ่านรูปภาพ หรือ บางคนก็ผ่านกระบวนการการสื่อสาร (Brown, 2009:127) ลักษณะการเรียนรู้ที่เปรียบเสมือนกับลักษณะของการเรียนรู้พร้อมกับการทำความเข้าใจ การใช้สติปัญญา และทางสรีรวิทยาที่มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ทางการศึกษาของนักศึกษา เช่น ทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด ที่เกิดขึ้นจากสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ดังที่ Keefe (Brown, 2007:128) ได้กล่าวไว้ นอกจากนั้นก็ยังมีการอธิบายอย่าง Skehen (dalam Brown, 2007:128) ได้ให้คำนิยามไว้ว่าลักษณะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจเรียนหรือไม่เต็มใจเรียนในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งในการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นไม่จำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องมีแค่เพียงสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ทั้งนั้นผู้เรียนจะต้องพึ่งพาสภาพแวดล้อมรอบตัวและความสมบูรณ์ทางกายภาพเช่นกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการดำเนินการวิจัยนั้นประกอบด้วยประชากรกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ประชากร

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของแต่ละปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายูมาตรฐานซึ่งเป็นภาษาที่สองนั้นจะศึกษาในกลุ่มประชากรที่ศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย หลักสูตรภาษามลายู ชั้นปีที่ 1 ในสามจังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งจะศึกษาในแต่ละสถาบันที่มีการเรียนการสอนหลักสูตรภาษามลายู โดยแต่ละสถาบันจะศึกษาเป็นจำนวน 30 คน ฉะนั้นรวมประชากรทั้งสามสถาบันแล้วประกอบไปด้วยจำนวนประชากร 90 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

จะทำการวิเคราะห์ในเชิงสำรวจซึ่งทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในแต่ละสถาบัน โดยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 90 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นมหาวิทยาลัยละ 30 คน โดยทำการสอบถามสัมภาษณ์ ผู้สอน สัมภาษณ์ผู้เรียน และการสังเกตการณ์ภาพรวมของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนของรายวิชาภาษามลายูพื้นฐาน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน ความรู้พื้นฐานทางด้านภาษามลายูมาตรฐาน ซึ่งเป็นภาษาที่สองสำหรับผู้เรียน โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูชั้นปีที่ 1 โดยเนื้อหาจะประกอบไปด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพโดยทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับภาษามลายูมาตรฐาน ประสบการณ์ในการเรียนภาษามลายู ผลทางการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของผู้เรียน

ตอนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในการแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างภาษามลายูปัตตานีและภาษามลายูมาตรฐาน

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

2. แบบสอบถามสำหรับผู้สอน เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษามลายูพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหา ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพโดยทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 วิธีการดำเนินการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การสอดแทรกเนื้อหาเสริม หรือวิธีการทำให้นักศึกษาลายเครียด

ตอนที่ 3 ความเข้าใจต่อสถานภาพหรือความแตกต่างของแต่ละปัจเจกบุคคล

ตอนที่ 4 ชิ้นงานที่มอบหมายให้นักศึกษา เพื่อตรวจสอบความแตกต่างทางด้านองค์ความรู้ของผู้เรียนแต่ละปัจเจกบุคคล

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

3. แบบสังเกตการณ์ในชั้นเรียน สำหรับผู้ทำการวิจัย ประกอบไปด้วยเนื้อหา ดังนี้

ตอนที่ 1 การเรียนการสอนและสื่อที่ใช้ในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในชั้นเรียนของผู้เรียน

ตอนที่ 3 บรรยากาศ สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

4. สัมภาษณ์เชิงลึก

สัมภาษณ์ผู้เรียน

สัมภาษณ์ผู้สอน

5. วิธีการสร้างเครื่องมือ

ใช้กระบวนการรวบรวมข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์ผู้สอน ผู้เรียน รวมทั้งการสังเกตการณ์กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบเปิด และแบบสอบถามที่ใช้สอบถามนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษามลายู มหาวิทยาลัยในสามจังหวัดชายแดนใต้ โดยผ่านการกลั่นกรองข้อมูลที่ได้รับจากแบบสัมภาษณ์การเรียนภาษามลายูมาตรฐานของผู้เรียนแต่ละคน

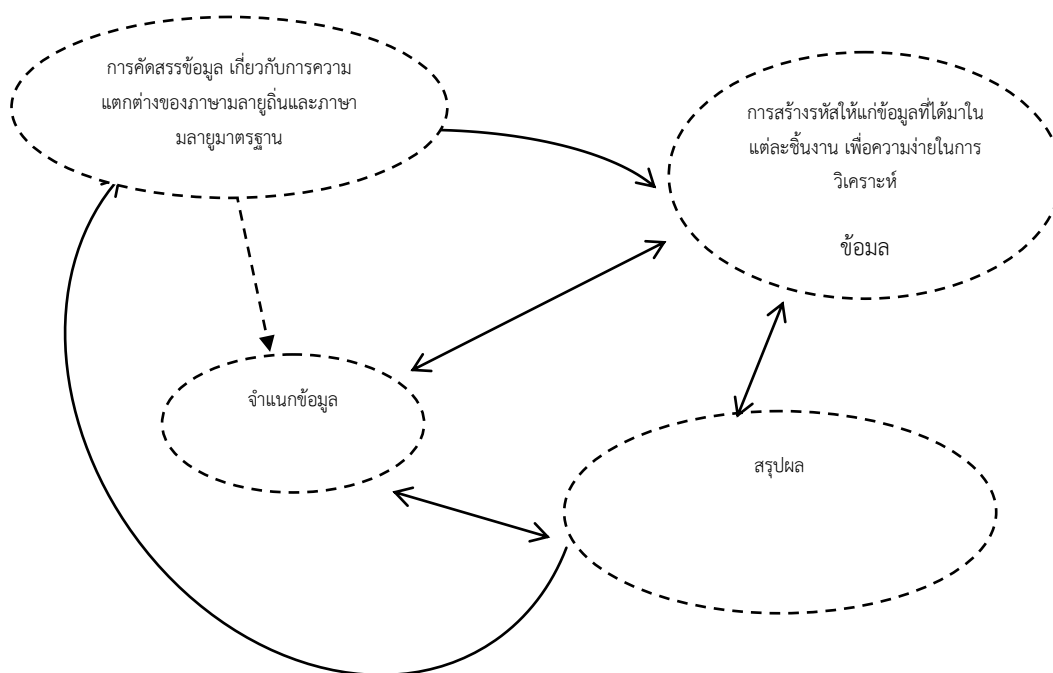
การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทำวิจัยวิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานของแต่ละปัจเจกบุคคล ซึ่งเป็นภาษาที่สอง ของนักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูชั้นปีที่ 1 นั้นจะดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- (1) แจกแบบสอบถามให้แก่ผู้เรียน เพื่อต้องการที่จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอน ความเข้าใจในกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยผู้สอน
- (2) ทำการสัมภาษณ์ผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษามลายูพื้นฐาน รวมทั้งการจัดการสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน
- (3) ผู้วิจัยสังเกตการณ์ในชั้นเรียนการร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เรียนและผู้สอน การใช้ภาษามลายูสื่อสารในชั้นเรียน
- (4) ผู้วิจัยแจกแบบทดสอบให้กลุ่มเป้าหมายวิจัย และนำมาวิเคราะห์ตามทฤษฎีวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

กระบวนการการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นเริ่มจากการจำแนกข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลของแต่ละแหล่ง ไม่ว่าจะเป็นการตอบแบบสอบถาม การสอบสัมภาษณ์ รวมทั้งการสังเกตการณ์ที่ได้จดบันทึกเอาไว้ ขณะลงพื้นที่ (Moleong, 2006). การวิเคราะห์ข้อมูลคือความพยายามที่จะค้นพบรูปแบบที่จะทำการวิเคราะห์ (Boqdan & Biklen, 1992), Miles dan Huberman (2009) ได้กล่าวไว้ว่า ในกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล จำเป็นที่จะต้องประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบด้วยกันที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน นั่นก็คือ (1) การจำแนกข้อมูล (2) การนำเสนอข้อมูล และ (3) การสรุปผลจากข้อมูลที่ได้มา ซึ่งทั้งสามองค์ประกอบเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยได้อธิบายตามรูปภาพข้างล่างนี้

ภาพที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพรูปแบบการเชื่อมโยงของ Miles และ Huberman
(Bogdan & Biklen, 1992: 20).

นอกเหนือจากนั้นผู้เขียนสร้างคำถามขึ้นมาทั้งหมด 15 ข้อ โดยสร้างคำถามให้ตรงกับทฤษฎีอุปนิสัยทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อเป็นเหตุผลเกื้อหนุนตอบลักษณะเฉพาะของผู้เรียนให้ชัดเจนกว่าเดิมตามตัวอย่างตารางสรุปผลจากการทำข้อสอบดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้แบบอิสระแทนการพึ่งพาข้อมูลเป็นแนวโน้มที่จะ "อยู่" ในการเรียนรู้เพื่อง่ายต่อการจดจำ ยิ่งกว่านั้นข้อมูลทั้งหมดที่เห็นได้ชัดเจนมากขึ้นเป็นรูปแบบรวม
2. แนวโน้มของสมองซีกซ้ายซีกขวา

เมื่อสมองของเด็กเติบโตขึ้น, ฟังก์ชันต่างๆในตำแหน่งที่จะกลายเป็นซีกซ้ายหรือขวา โดยที่สมองซีกซ้ายจะเกี่ยวข้องกับการคิดเชิงตรรกะการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์และการประมวลผลข้อมูลที่มีเส้น สมองด้านขวาและจับและจำภาพภาพ, สัมผัสและได้ยิน สมองซีกขวาจะมีประสิทธิภาพมากกว่าในการประมวลผลข้อมูลที่แบบองค์รวมเชิงบูรณาการและความรู้สึก

ความคิดของสมองซีกซ้ายหรือขวาคือจะช่วยให้คุณกำหนดชุดของรูปแบบการเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีประโยชน์ โดยระบบประสาทในการวิเคราะห์วิธีต่างๆวิธีการสอนภาษาที่ล้มเหลวเนื่องจากกระบวนการเหลื่อมล้ำไปที่สมองด้านซ้าย, วิธีการเก่า ๆ ในชั้นเรียนภาษาไม่เพียงพอที่จะกระตุ้นสมองซีกขวา นักวิชาการหลายๆท่านมองว่าผู้เรียนภาษาที่สองนั้นจะมีความโดดเด่นเช่นเดียวกับรูปแบบการอนุมานในขณะที่สมองด้านขวามีลักษณะที่โดดเด่นที่ประสบความสำเร็จมากขึ้นในสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เป็นอุปนิสัย

3. อัดทนกับความเคลือบแคลง

รูปแบบนี้เหมาะกับผู้เรียนที่พร้อมจะรับรู้และยอมรับความคิดข้อโต้แย้งของระบบความเชื่อที่ขัดแย้งกันหรือโครงสร้างความรู้ค่อนข้างที่จะเปิดกว้างเพื่อยอมรับเจตนาารมณ์เหตุการณ์และข้อเท็จจริงที่มีความขัดแย้งกับมุมมองของตัวเอง

4. กระตือรือร้นและหุนหันพลันแล่น

จิตวิทยาการศึกษาได้รับการดำเนินการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของคนที่มีอุปนิสัยในการเรียนรู้แบบนี้จะมีแนวโน้มที่ทำให้เกิดความไม่แน่นอน (หุนหันพลันแล่น) ในการตอบคำถามหรือการตัดสินใจ จนกระทั่งพบว่าเด็กมีแนวโน้มที่จะเพิ่มความผิดพลาดในการเรียนรู้

5. ลักษณะการแสดง การได้ยิน และการเคลื่อนไหว

สถานการณ์ของรูปแบบการเรียนรู้ที่โดดเด่นสถานการณ์ในห้องเรียนอย่างเป็นทางการ การเรียนกับการป้อนข้อมูลที่มองเห็น การได้ยิน หรือการเคลื่อนไหว ผู้เรียนจะชอบดูตารางรูปภาพ และข้อมูลด้านกราฟิกอื่นๆ หรือผู้เรียนชอบที่จะฟังเสียง และผู้เรียนที่ชอบการเคลื่อนไหว ซึ่งเห็นได้ชัดว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จทางการเรียนรู้เป็นผู้เรียนที่ใช้ทักษะการป้อนข้อมูลจากการมองเห็นและการได้ยิน

ตารางที่ 1 ตัวอย่างการวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้

ผลการตีความจากการสัมภาษณ์การเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานของนักศึกษาแต่ละ ปัจเจกบุคคล (จำนวนคำถาม 15 ข้อ) (นักศึกษา 10 คน)				
กลุ่ม ผู้เรียน	ข้อสอบ	ตัวเลือก	รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การเคลื่อนไหว (Kinesthetic), การฟังเสียง (Auditory), รูปภาพ (visual)	รวม
A	1.	a	V	V= 7 K= 5 A= 3
	2.	a	V	
	3.	a	K	
	4.	a	V	
	5.	a	V	
	6.	a	V	
	7.	b	A	
	8.	e	K	
	9.	b	A	
	10.	a	K	
	11.	a	V	
	12.	b	K	
	13.	b	K	
	14.	a	V	
	15.	b	A	

ผลที่ได้จากตารางดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้เรียนในแต่ละกลุ่มนั้นมีลักษณะการเรียนรู้อย่างไร และมีความถนัดทางด้านใดเพื่อที่จะทำให้ตนเองเข้าใจเนื้อหาในการเรียนรู้ภาษาที่สองได้อย่างชัดเจน และจับใจความได้อย่างรวดเร็ว

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ลักษณะการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายูมาตรฐาน

สถานการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียนโดยส่วนใหญ่ผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านรูปภาพ เสียง และการเคลื่อนไหว สำหรับการเรียนรู้โดยผ่านระบบรูปภาพนั้น โดยปกติแล้วผู้เรียนจะมีเกิด ความสนใจพิเศษเกี่ยวกับตาราง รูปภาพ และสิ่งกราฟิกต่างๆ แต่ขณะเดียวกันผู้เรียนที่มีความถนัด ทางทางการฟังนั้นผู้เรียนจะชอบฟังการออกเสียง และสำหรับผู้เรียนที่เปี่ยมเบนไปทางทักษะการ เรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวทางสรีระนั้น แน่นอนว่านักศึกษากลุ่มนี้จะมีระบบวิธีการคิดที่ต่างกันออกไป กับสองวิธีข้างต้น ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้รูปแบบเน้นความสำคัญของการรับรู้ของผู้เรียนโดย วิธีต่างๆ แต่กระนั้นครูผู้สอนจะต้องใช้วิธีการสอนอย่างรอบคอบและเฝ้าติดตามเพื่อที่จะเข้าถึงรูปแบบของ การเรียน ตามคำนิยามที่ว่าวิธีการสอนย่อมมีคุณค่ามากกว่าคุณสมบัติพื้นฐานที่ไม่สามารถ เปลี่ยนแปลงได้ นั่นหมายความว่าผู้เรียนสามารถปรับตัวในความหลากหลายของบริบทและ สถานการณ์ และรูปแบบที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงภูมิหลังทางวัฒนธรรมของบุคคล เพราะครูจะต้อง มีความรอบรู้ทางด้านภาษาและมรดกทางวัฒนธรรมของนักเรียนในแต่ละกิจกรรมในชั้นเรียน

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม A

ผลการตีความจากการสัมภาษณ์การเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานของนักศึกษาแต่ละ ปัจเจบุคคล (จำนวนคำถาม 15 ข้อ) (นักศึกษา 15 คน)				
กลุ่ม ผู้เรียน	ข้อสอบ	ตัวเลือก	รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การเคลื่อนไหว (Kinesthetic), การฟังเสียง (Auditory), รูปภาพ (visual)	รวม
A	1.	a	V	V= 8 K= 6 A= 1
	2.	a	V	
	3.	b	K	
	4.	a	V	
	5.	a	V	
	6.	a	V	
	7.	b	k	
	8.	c	A	
	9.	b	K	
	10.	a	V	
	11.	a	V	
	12.	b	K	
	13.	b	K	
	14.	a	V	
	15.	b	K	

จากตารางดังกล่าวจะเห็นได้ว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกในกลุ่ม A มีลักษณะการเรียนรู้ชอบในการมองรูปภาพประกอบ และเมื่อควบคู่กับผลการสัมภาษณ์ของนักศึกษากลุ่มนี้สามารถสรุปผลจากการสัมภาษณ์ได้ว่า พวกเขาชอบวาดภาพและเขียนคำศัพท์พร้อมกับภาพวาดอธิบายคำ เพื่อที่จะเข้าใจความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น สำหรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษามลายู นักศึกษาคนนี้มีภูมิลำเนามาจากจังหวัดสงขลา หมายความว่านักศึกษาคนนี้ไม่มีพื้นฐานทางด้านภาษามลายู นักศึกษาก็จะหาวิธีการเรียนรู้ของตัวเองในการจดจำคำศัพท์

โดยการวาดภาพประกอบ และเพื่อนๆภายในกลุ่มก็จะทบทวนเนื้อหาให้เพื่อนโดยการให้เพื่อนดูรูปภาพ และให้เพื่อนเขียนคำศัพท์ข้างล่างภาพ เนื่องด้วยวิธีการเรียนรู้ตามคำอธิบาย จึงส่งผลให้นักศึกษากลุ่มนี้เลือกที่จะตอบคำถาม และมีความสุขกับการเรียนรู้ในส่วนที่เป็นรูปภาพประกอบมากกว่าการฟังเสียงพูด หรือการเคลื่อนไหวทางสรีระของผู้สอน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม B

ผลการตีความจากการสัมภาษณ์การเรียนรู้ภาษาตามมาตรฐานของนักศึกษาแต่ละ ปัจเจกบุคคล (จำนวนคำถาม 15 ข้อ) (นักศึกษา 15 คน)				
กลุ่ม ผู้เรียน	ข้อสอบ	ตัวเลือก	รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การเคลื่อนไหว (Kinesthetic), การฟังเสียง (Auditory), รูปภาพ (visual)	รวม
B	1.	c	A	V= 5 K= 2 A= 8
	2.	c	A	
	3.	c	A	
	4.	a	V	
	5.	c	A	
	6.	a	V	
	7.	c	A	
	8.	b	K	
	9.	b	K	
	10.	c	A	
	11.	c	A	
	12.	a	V	
	13.	a	V	
	14.	c	A	
	15.	c	A	

จากตารางที่ 3 ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาในกลุ่ม B เป็นกลุ่มที่มีความถนัดทางด้านทักษะการฟัง เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ผ่านมา สมาชิกในกลุ่มทุกคนชอบการทำท่ายในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ไม่กลัวตอบผิดและกล้าแสดงออกเป็นอย่างมาก และที่สังเกตได้ชัดเจนจากผลการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มนี้จะเลือกตอบการสัมภาษณ์โดยใช้ภาษามลายูมาตรฐานแทนภาษาไทย และน้อยครั้งมากที่จะสื่อสารโดยใช้ภาษามลายูถิ่นออกมา จากผลของการสัมภาษณ์เช่นเดียวกันผู้เรียนให้ข้อมูลว่า ผู้เรียนมีความสุขมากในการเรียนภาษามลายูมาตรฐาน ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงแค่การเริ่มต้นก็ตาม โดยเฉพาะเมื่ออาจารย์ผู้สอนใช้ภาษามลายูมาตรฐาน พวกเขารู้สึกว่ามีเกิดการท้าทาย และพวกเขาต้องหาคำตอบที่ได้ตอบการสนทนากับอาจารย์ผู้สอนให้ได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นคำถามที่ยากก็ตาม เพราะนักศึกษาเชื่อว่าถ้าหากพวกเขาตอบผิด แน่แน่นอนว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องแก้ไขและช่วยชี้แนะให้กลายเป็นถูก ฉะนั้นสรุปผลจากการสัมภาษณ์และตารางแสดงผลจากการทดสอบนักศึกษาเป็นจำนวน 15 ข้อ จะเห็นว่านักศึกษากลุ่มนี้มีลักษณะการเรียนรู้ที่ชอบเทคนิคการสอน และเลือกที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองในรูปแบบของการฟังพร้อมกับภาพประกอบ ส่วนการเคลื่อนไหวของร่างกายนั้นนักศึกษาไม่ค่อยให้ความสนใจ เพราะมองว่าลักษณะการเรียนรู้ภาษาที่สองสำหรับตนในรูปแบบนั้นจะได้รับองค์ความรู้ได้น้อย และไม่ค่อยมีความชัดเจนในเนื้อหาที่กำลังศึกษาอยู่

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม C

ผลการตีความจากการสัมภาษณ์การเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานของนักศึกษา แต่ละปัจเจกบุคคล (จำนวนคำถาม ข้อ) (นักศึกษา 15 คน)				
กลุ่ม ผู้เรียน	ข้อสอบ	ตัวเลือก	รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การเคลื่อนไหว (Kinesthetic), การ ฟังเสียง (Auditory), รูปภาพ (visual)	รวม
C	1.	c	A	V= 1 K= 4 A= 10
	2.	c	A	
	3.	c	A	
	4.	c	A	
	5.	c	A	
	6.	c	A	
	7.	c	A	
	8.	b	K	
	9.	b	K	
	10.	c	A	
	11.	c	A	
	12.	c	A	
	13.	a	V	
	14.	b	K	
	15.	b	K	

จากตารางสรุปได้ว่านักศึกษากลุ่ม C มีลักษณะการเรียนรู้ที่เปี่ยมเบนไปทางด้านทักษะการฟัง โดยคำตอบที่ส่งให้ผู้สอนมานั้นเป็นคำตอบที่ได้มาจากการฟังจากจำนวน 12 ข้อ จากการเคลื่อนไหวทางสรีระจำนวน 4 ข้อ และคำตอบที่ชี้ให้เห็นถึงทักษะของการดูภาพหรือภาพเคลื่อนไหวนั้นจำนวน 1 ข้อ คำตอบที่นักศึกษาตอบมานั้นชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่านักศึกษามีความสนใจและมีความถนัดทางด้านทักษะการฟัง ฟังแล้วเข้าใจ สามารถสื่อสารและอธิบายคำตอบได้อย่างชัดเจน เช่นการตอบคำถามจากเนื้อเรื่องนิทาน si kancil ผู้สอนถามคำถามโดยให้นักศึกษาดูภาพประกอบ

และแสดงท่าทางให้นักศึกษาดู รวมทั้งการอ่านออกเสียงให้ฟัง เพื่อที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่ชัดเจนว่าวิธีการเรียนรู้แบบใดที่มีความเหมาะสมที่สุดต่อนักศึกษากลุ่มนี้ แต่ที่น่าสังเกตคือ เมื่อผู้สอนถามเกี่ยวกับเนื้อหาจากเรื่อง si kancil โดยข้อมูลพื้นฐานปรากฏว่าผู้เรียนสามารถตอบได้โดยแค่ดูภาพ ไม่จำเป็นต้องแสดงท่าประกอบ หรืออ่านออกเสียง แต่เมื่อผู้สอนถามถึงเนื้อหาที่สำคัญ อย่างเช่นการดำเนินเรื่องหรือจุดจบของตัวละครที่ผู้เรียนจำเป็นต้องหาคำตอบที่สามารถอธิบายให้ผู้สอนเข้าใจอย่างชัดเจนได้ โดยคำตอบที่ได้มานั้นเป็นคำตอบที่ชี้ให้เห็นถึงความถนัดของผู้เรียนทางด้านการฟังเพื่อที่จะสามารถจับใจความของเนื้อเรื่องได้เป็นอย่างดี แทนการดูรูปภาพและการเคลื่อนไหวประกอบนิทาน

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม D

ผลการตีความจากการสัมภาษณ์การเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานของนักศึกษาแต่ละปัจเจกบุคคล (จำนวนคำถาม 15 ข้อ) (นักศึกษา 15 คน)				
กลุ่มผู้เรียน	ข้อสอบ	ตัวเลือก	รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การเคลื่อนไหว (Kinesthetic), การฟังเสียง (Auditory), รูปภาพ (visual)	รวม
D	1.	c	A	V= 1 K= 2 A= 12
	2.	c	A	
	3.	c	A	
	4.	c	A	
	5.	c	A	
	6.	c	A	
	7.	c	A	
	8.	b	K	
	9.	b	K	
	10.	c	A	
	11.	c	A	
	12.	c	A	
	13.	a	V	
	14.	c	A	
	15.	c	A	

ผลการแสดงจากตารางที่ 5 ของกลุ่ม D ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้เรียนมีความถนัดทางด้านการเรียนรู้โดยการฟังเสียงการอ่านของผู้สอน พร้อมกับการทำความเข้าใจตามของผู้เรียน จากข้อมูลของตารางดังกล่าวนี้ นักวิจัยได้ทำการทดสอบนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยนำเสนอนิทานเรื่อง Kelawar dan tikus โดยผู้สอนได้ดำเนินการนำเสนอโดยใช้วิธีการสอน 3 วิธีด้วยกัน คือให้นักศึกษาดูรูปภาพประกอบนิทาน และให้นักศึกษาฟังการออกเสียงของผู้สอน โดยที่ผู้สอนจะต้องอ่านแบบเชิงสร้างสรรค์ นั่นก็คือการอ่านแบบมีทำนอง น้ำเสียงที่น่าฟังและเรียกร้องให้นักศึกษาตั้งใจฟังนิทานเรื่องนั้นได้ รวมทั้งวิธีที่ 3 ผู้สอนแสดงท่าทางประกอบการเล่านิทาน เช่นการทำท่าเลียนแบบสัตว์ประกอบการดำเนินเรื่องจนกระทั่งจบเรื่อง แต่เมื่อนิทานเรื่องดังกล่าวได้จบลง ผู้สอนได้ถามคำถามแก่นักศึกษา ด้วยอ้างอิงเนื้อหาจากวิธีการสอนทั้งสามแบบ ปรากฏว่านักศึกษามีความสนใจทางด้านของการฟังมากกว่า ชอบการออกเสียง แม้กระทั่งหารเลียนแบบเสียงสัตว์ก็ตาม ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเกิดความสนุกสนาน และทำให้รายวิชาการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ รวมทั้งนักศึกษาไม่เบื่อที่จะเรียนด้วย

สำหรับท่าทางการเคลื่อนไหวของผู้สอนนั้น ผู้เรียนให้ความสนใจเช่นเดียวกันแต่เปอร์เซ็นต์น้อยมาก หากเปรียบเทียบว่าทั้งหมดข้อสอบนั้นจำนวน 15 ข้อ แต่ผู้เรียนให้ความสนใจที่จะเลือกตอบคำถามที่เบี่ยงเบนไปทางท่าทางประกอบนั้นแค่เพียง 2 ข้อเท่านั้นเอง เมื่อนักวิจัยได้ข้อมูลดังกล่าวจึงนำผลมาสรุปรวมกับการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มดังกล่าว ปรากฏว่านักศึกษาชี้แจงว่าที่จริงแล้วการเรียนรู้ทั้งสามวิธีนั้นเป็นวิธีที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก แต่ที่นักศึกษาเกือบทั้งกลุ่มมีความเบี่ยงเบนไปทางการฟังโดยส่วนใหญ่เพราะว่า เป็นเพราะระดับทางการศึกษาของผู้เรียนที่อยู่ในชั้นอุดมศึกษา ความคิด ความอ่านย่อมเป็นระบบมากขึ้น และชอบที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ยากกว่า เพื่อที่จะนำมาพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ แต่ถ้าเป็นลักษณะท่าทางหรือภาพประกอบ นักศึกษาให้ข้อมูลว่าสำหรับช่วงอายุของพวกเขาไม่เหมาะสมเท่าไร ทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายขณะเรียน และรู้สึกทำให้เนื้อหาการเรียนรู้ที่กำลังถูกนำเสนอ นั้นขาดความน่าสนใจ และเนื่องด้วยตอนนี้ นักศึกษากลุ่มนี้ได้มีพื้นฐานภาษามลายูมาตรฐานอยู่ในระดับหนึ่งแล้ว ฉะนั้นนักศึกษาไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องของสัตว์หรือเนื้อหาในนิทานเพิ่มเติม เพราะเนื้อหาที่ถูกนำมาเสนอนั้นเป็นเนื้อหาพื้นฐานทั้งสิ้น และสิ่งที่น่าสนใจมากอีกอย่างหนึ่งคือ นักศึกษาสามารถจับใจความเนื้อเรื่องที่ฟังจากผู้สอนได้อย่างดีในทุกๆ ประเด็น และยังสามารถสรุปใจความถ่ายทอดออกมาเป็นการแสดงละครสั้นประจำกลุ่มได้เป็นอย่างดีอีกด้วย นั่นหมายความว่านักศึกษาไม่เพียงแค่เข้าใจ แต่นักศึกษายังสามารถนำมาพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ของตนเองได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม E

ผลการตีความจากการสัมภาษณ์การเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานของนักศึกษาแต่ละ ปัจเจบุคคล (จำนวนคำถาม 15 ข้อ) (นักศึกษา 15 คน)				
กลุ่ม ผู้เรียน	ข้อสอบ	ตัวเลือก	รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การเคลื่อนไหว (Kinesthetic), การฟังเสียง (Auditory), รูปภาพ (visual)	รวม
E	1.	c	A	V= 3 K= 3 A= 9
	2.	c	A	
	3.	b	k	
	4.	c	A	
	5.	c	A	
	6.	c	A	
	7.	c	A	
	8.	b	K	
	9.	b	K	
	10.	c	A	
	11.	c	A	
	12.	c	A	
	13.	a	V	
	14.	a	V	
	15.	a	V	

นักศึกษากลุ่ม E เป็นกลุ่มที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากว่าความเปี่ยมของแต่ละทักษะตามที่นักศึกษาสมาชิกกลุ่มนี้นั้นไม่ได้มีความแตกต่างกันมาก สรุปได้ว่านักศึกษาให้ความสนใจกับทั้งสามทั้งสามทักษะ ถึงแม้ว่าจะทักษะการฟังจะมีการเลือกตอบมากกว่าทักษะอื่นๆ แต่ที่สำคัญนั้นผู้วิจัยได้สังเกตเห็นประเด็นที่น่าสนใจคือ เมื่อเจอกับนักศึกษาในลักษณะนี้ผู้สอนจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับสภาพนักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อที่จะสนับสนุนให้นักศึกษาสมาชิกกลุ่มนี้ เกิดความสนใจในการเรียนรู้เหมือนกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ที่แสดงผลให้เห็นอย่างชัดเจนเกี่ยวกับทักษะที่ตนเองสนใจ

จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอน ผู้สอนกล่าวว่าในรูปแบบของห้องเรียนที่มีลักษณะกลุ่มนักศึกษาเป็นสองประเภทด้วยกัน คือ นักศึกษาที่เรียนภาษาที่สองเป็นภาษาต่างประเทศ และนักศึกษาที่เรียนภาษามลายูมาตรฐานเป็นภาษาที่สอง หมายความว่าที่นักศึกษาที่มีพื้นฐานและไม่มีพื้นฐานปนกันไปภายในห้อง นี่เป็นการท้าทายผู้สอนว่าจะมีวิธีการสอนอย่างไรไม่ให้นักศึกษาเบื่อขณะเรียนภายในห้อง เช่นหากผู้สอนสอนเร็วเกินไปและใช้ภาษามลายูมาตรฐานเป็นภาษาสื่อสารภายในห้องเรียนสำหรับนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานนั้นจะประสบปัญหาเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดการเบื่อหน่ายในชั้นเรียน

แต่ในทางกลับกันหากผู้สอนสอนช้าเกินไป เน้นทักษะการท่องจำ อธิบายซ้ำไปซ้ำมา ก็จะส่งผลต่อนักศึกษาที่มีพื้นฐานที่จะเกิดความเบื่อหน่าย เพราะต้องเรียนซ้ำๆ ในสิ่งที่ตนเองทราบแล้ว ฉะนั้นผู้ที่จะทำให้นักศึกษาเบื่อหน่ายไปนั้นก็คือ ครูผู้สอนที่จะต้องจัดการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อไม่ให้นักศึกษาในชั้นเรียนเกิดความเบื่อหน่าย จากการสัมภาษณ์ประสบการณ์สอนของครูผู้สอน ครูกล่าวว่า ภายในชั้นเรียนนั้นจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนบทบาท ให้คนที่มีความรู้ทำหน้าที่เป็นครูผู้สอน โดยแบ่งเนื้อหาให้คนละบทไป มอบหมายบทที่มีเนื้อหาพื้นฐาน เพื่อที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงบทเรียน และทำความเข้าใจพร้อมกับสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้เป็นอย่างดี ในทางกลับกันสำหรับนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานก็จะเกิดความอยากเรียนรู้สนใจเนื้อหามากขึ้นเมื่อมีเพื่อนออกมาสอนหน้าชั้นเรียน

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่ม F

ผลการตีความจากการสัมภาษณ์การเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานของนักศึกษาแต่ละ ปัจเจบุคคล (จำนวนคำถาม 15 ข้อ) (นักศึกษา 15 คน)				
กลุ่ม ผู้เรียน	ข้อสอบ	ตัวเลือก	รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การเคลื่อนไหว (Kinesthetic), การฟังเสียง (Auditory), รูปภาพ (visual)	รวม
F	1.	a	V	V= 4 K= 4 A= 7
	2.	a	V	
	3.	a	V	
	4.	c	A	
	5.	c	A	
	6.	c	A	
	7.	c	A	
	8.	b	K	
	9.	b	K	
	10.	b	K	
	11.	b	K	
	12.	c	A	
	13.	a	V	
	14.	c	A	
	15.	c	A	

ลักษณะการเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่ม F ตามตารางข้างต้นชี้ให้เห็นว่านักศึกษาในกลุ่มนี้มีลักษณะการเรียนรู้ทางด้านทักษะทั้งสามไม่ได้มีความต่างกันมากนัก จากตารางสรุปผลได้นักศึกษามีความสนใจทางด้านกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการฟังเป็นจำนวนสูงสุดเพียง 7 คน และผ่านทักษะการเรียนรู้ผ่านภาพเคลื่อนไหวเป็นจำนวน 4 คน ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกันกับการเรียนรู้ทักษะการดูภาพประกอบ

จากผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักศึกษา สามารถสรุปผลได้ว่านักศึกษากลุ่มนี้มีระดับผลการเรียน บุคลิกภาพ และภูมิหลังที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น เป็นนักศึกษาเพศเดียวกัน ทุกคนสมาชิกในกลุ่มต่างก็มีพื้นฐานทางด้านภาษามลายูมาตรฐานในระดับหนึ่ง ทำให้ผลการเลือกตอบคำถามไม่ได้มีความต่างกันมากนัก

ตารางที่ 8 สรุปการจำแนกลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน

สรุปการจำแนกลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน (Visual, Kinesthetic, Auditory)			
ลำดับกลุ่ม	V	K	A
A	8	6	1
B	5	2	8
C	1	4	10
D	1	2	12
E	3	3	9
F	4	4	7
รวม	22	21	47

จากตารางการสรุปลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาทุกกลุ่ม สามารถชี้ให้เห็นข้อมูลอย่างชัดเจนว่าผู้เรียนทั้งหมด 90 คน แบ่งออกเป็นทั้งหมด 6 กลุ่มๆละ 15 คนนั้น นักศึกษามีความถนัดทางด้านการเรียนรู้ผ่านทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่นๆเป็นจำนวนคำตอบทั้งสิ้น 47 ข้อ และนักศึกษามีความสนใจทางด้านรูปภาพรองลงมาเป็นจำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 22 ข้อ และลำดับสุดท้ายทักษะที่นักศึกษาให้ความสนใจน้อยที่สุดคือทักษะการเคลื่อนไหวทางสรีระของผู้สอนเป็นจำนวน 21 ข้อ

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าจากจำนวนนักศึกษารวมทั้งสิ้น 90 คนนั้น ทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละบุคคลนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปทางด้านลักษณะการเรียนรู้ นักศึกษาบางคนไม่ชอบการท่องจำ บางคนไม่ชอบการเขียน และสำหรับบางคนที่ไม่ชอบการฟัง ชอบแต่การดูรูปภาพ แต่สิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแต่จะเป็นวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนแต่ละคนย่อมรู้ว่าสิ่งใดที่เหมาะสมกับตัวเอง เพราะแต่ละคนมีความแปลกพิเศษที่ไม่เหมือนกัน ฉะนั้นสิ่งที่สำคัญที่จะจุดศูนย์กลางหลอมสิ่งเหล่านี้ให้เข้ารวมกันเป็นจุดเดียวนั้นก็คือ ตัวผู้สอนที่จะต้องรู้วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อที่จะละลายความแตกต่างของ

ผู้เรียนแต่ละคนออกไปให้ได้ เพื่อที่จะสามารถให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนให้ได้มากที่สุดในรูปแบบวิธีของผู้เรียนแต่ละคน

สาเหตุความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายูมาตรฐาน

มนุษย์เรามีความคล้ายคลึงกันอยู่หลายประการ เช่น ต่างก็มีความต้องการ มีความรู้สึก มีอารมณ์แต่ในขณะเดียวกันบุคคลแต่ละคนก็มีความแตกต่างจากคนอื่น ๆ ได้หลายประการ เช่น มีรูปร่างต่างกัน มีสีของตา สีของผมต่างกัน บางคนมีความฉลาดบางคนโง่เขลาแม้แต่คู่แฝดยังมีความแตกต่างกัน เช่น แตกต่างกันในความคิดและอารมณ์ ฉะนั้นเราอาจกล่าวได้ว่า ไม่มีผู้ใดจะมีความเหมือนกันไปเสียทุกอย่าง มนุษย์ทุกคนในโลกนี้จึงมีความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันและความแตกต่างของมนุษย์จึงเป็นเรื่องที่บุคคลควรเข้าใจและศึกษาเพื่อให้เข้าใจเพื่อนมนุษย์

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาเชื่อว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม ถ้าความดีเลวเกิดจากพันธุกรรม สิ่งที่เราควรทำคือ ควรปรับปรุงชาติพันธุ์ของเราให้ดียิ่งๆ ขึ้น แต่ถ้ามนุษย์เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อม สิ่งที่เราควรปรับปรุงก็ได้แก่ สิ่งแวดล้อมรอบตัวเราทำให้ดีขึ้นเหมือนกับชาวนาถ้าต้องการให้ผลิตผลบังเกิดขึ้นอย่างงอกงามก็ต้องอาศัยการดูแลรักษาที่ดินให้สมบูรณ์และรู้จักเลือกใช้เมล็ดพันธุ์ที่ดี

ทั้งนี้ในการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพบว่าปัจจัย 2 ประการ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการยอมรับการสื่อสารของผู้รับสาร คือ

1. ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันย่อมจะมองหรือจะยอมรับข้อมูลในการสื่อสารแตกต่างกันไป

2. ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลทำให้การยอมรับข้อมูลในการสื่อสารแตกต่างกัน เช่น ด้านประชากร ได้แก่ อายุ เพศ หรือด้าน จิตวิทยา ได้แก่ แบบแผนการดำเนินชีวิต หรือด้านการเปิดรับสื่อที่ไม่เหมือนกันก็มีผลทำให้บุคคลมีความชื่นชอบไม่เหมือนกันได้ แนวคิดเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual differences theory) ได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้นับพื้นฐานความคิดที่ว่า เพศ อายุ ภูมิหลังการศึกษา ประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกันทำให้มีผลต่อลักษณะการเรียนรู้ในภาษาที่สองแตกต่างกันทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้รับการพัฒนามาจากแนวความคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus-Response) อธิบายว่า บุคคลมีความแตกต่างกันหลายประการ เช่น บุคลิกภาพ ทักษะสติปัญญา และความสนใจ เป็นต้น

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ทำการเรียนรู้ของทุกรายวิชารวม ถึงการทำวิจัยที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหลายรูปแบบที่แตกต่างกัน โดยได้ถูกอ้างอิงในงานเขียนของ Eherman และ Watt (Brown, 2007:129) ดังกล่าวสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สองตามรูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. การทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวา

เมื่อสมองของเด็กเริ่มขยายขึ้น ส่วนของสมองจะถูกแบ่งแยกออกเป็นสองซีกคือซีกซ้ายและซีกขวา ซึ่งสมองทางซีกซ้ายจะเบี่ยงเบนไปทางการคิดวิเคราะห์ เช่นจะมีความสามารถเด่นเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สำหรับสมองซีกขวานั้นจะเบี่ยงเบนไปทางด้านศิลปะ การมองภาพ เสียงดนตรี ภาพประกอบ เป็นต้น ทั้งนี้สมองซีกขวาเป็นส่วนที่สามารถควบคุมอารมณ์ บังคับความรู้สึกของคนอื่นๆ ได้ดีกว่าสมองซีกซ้าย ความคิดของสมองด้านซ้ายหรือด้านขวาจะช่วยกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ทางระบบประสาทในการวิเคราะห์วิธีการต่างๆ ของการเรียนการสอน ภาษา การการณ์ล้มเหลวของการเรียนภาษาเกิดขึ้นเนื่องจากเพราะมีการเบี่ยงเบนทางสมองด้านซ้ายมากเกินไป วิธีทางที่เหมาะสมและดีที่สุดนั้นสมองซีกซ้ายและซีกขวาจะต้องเดินไปพร้อมๆ กัน นั้นหมายความว่าสมองซีกซ้ายจะช่วยจดจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และสมองซีกขวาจะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ตึงเครียดจนเกินไป

จากคำอธิบายข้างต้นจะเห็นได้ว่าหลังจากที่ได้มีการวิเคราะห์คำตอบของนักศึกษาตามตารางแสดงผล สามารถอธิบายได้ว่านักศึกษาเรียนรู้ภาษาโดยใช้สมองซีกซ้ายเพื่อการคิดวิเคราะห์ พร้อมกับควบคู่กับการใช้สมองซีกขวา แต่สำหรับบางคนนั้นเลือกที่จะใช้สมองซีกขวาเพื่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาโดยการดูรูปภาพประกอบการเรียนรู้ เพื่อที่จะเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้ได้ดีตามลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ฉะนั้นจะเห็นว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันออกไปนั้นขึ้นอยู่กับระบบการทำงาน และแนวโน้มของระบบสมองของแต่ละคนที่ย่อมแตกต่างกันออกไป

2. ความแตกต่างทางด้านสภาพแวดล้อม

สิ่งเร้าต่างๆ ที่มากระทบหรือเกี่ยวข้องกับกับบุคคลทั้งที่เป็นสิ่งเร้าทางกายภาพ และสิ่งเร้าทางจิตวิทยามีผลทำให้บุคคลแตกต่างกัน อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อบุคคลแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. ครอบครัว คนแต่ละคนใช้ชีวิตและเติบโตมาในครอบครัว ครอบครัวจึงจัดเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญยิ่ง เป็นแหล่งที่วางรากฐานของการพัฒนาการทุกด้านในชีวิต เป็นแหล่งที่บุคคลได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ อย่างไม่เป็นทางการ และเป็นการเรียนรู้ที่ส่งผลอย่างลึกซึ้ง ต่อการพัฒนาในระยะหลังตัวแปรต่างๆ ในครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อบุคคล ได้แก่ วิธีการอบรมเลี้ยงดู ทัศนคติของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ลำดับการเกิดของเด็ก
2. โรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมซึ่งทำหน้าที่จัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กทั้งในด้านวิชาการ ด้านการปรับตัว และการพัฒนาบุคลิกภาพ ปัจจัยสำคัญในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อบุคคล ได้แก่ บุคลิกภาพของครู หลักสูตรและวิธีการสอน ลักษณะและบรรยากาศในโรงเรียน ฯลฯ
3. สื่อมวลชน สื่อมวลชนประเภทต่างๆ ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์อินเทอร์เน็ต วิดีทัศน์และสิ่งพิมพ์ต่างๆ นับเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เพราะสื่อมวลชนให้ทั้งความรู้ ข่าวสารและความบันเทิง ประกอบกับปัจจุบันเป็นยุคของข่าวสารข้อมูล

ฉะนั้นจากหลักคิดข้างต้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่กำลังเรียนรู้นั้นย่อมที่จะได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเช่นเดียวกัน ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่นนักศึกษาอยู่ที่บ้านก็จำเป็นที่จะต้องปรับตัวเองให้เข้ากับผู้คนในบ้านหรือสมาชิกครอบครัว ขณะที่นักศึกษาเดินทางออกจากบ้านก็ต้องยอมรับกับความเป็นอยู่ของสภาพสังคม ต้องเรียนรู้ในการปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ และเมื่อเดินทางถึงโรงเรียนก็จำเป็นที่จะต้องปรับตัวเองอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เข้ากับสังคมของการเรียนรู้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

เนื่องด้วยวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษา มลายู (มาตรฐาน) ซึ่งเป็นภาษาที่สองของ นักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อต้องการทราบ ตามประเด็นดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายู (มาตรฐาน) ซึ่งเป็นภาษาที่สองของ นักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนใต้
2. เพื่อหาสาเหตุความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายู (มาตรฐาน) ซึ่งเป็นภาษาที่สองของ นักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนใต้

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากข้อมูลและคำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละปัจเจกบุคคลของผู้เรียนสามารถอธิบายได้ว่าผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้ที่ต่างกันไปตามความถนัด ความชอบของแต่ละบุคคล ความแตกต่างที่เกิดขึ้นกับแต่ละบุคคลนั้นสามารถอธิบายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาทุกกลุ่ม สามารถชี้ให้เห็นข้อมูลอย่างชัดเจนว่าผู้เรียนทั้งหมด 90 คน แบ่งออกเป็นทั้งหมด 6 กลุ่มๆละ 15 คนนั้น นักศึกษามีความถนัดทางด้านการเรียนรู้ผ่านทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่นๆเป็นจำนวนคำตอบทั้งสิ้น 47 ข้อ และนักศึกษามีความสนใจทางด้านรูปภาพรองลงมาเป็นจำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 22 ข้อ และลำดับสุดท้ายทักษะที่นักศึกษาให้ความสนใจน้อยที่สุดคือทักษะการเคลื่อนไหวทางสรีระของผู้สอนเป็นจำนวน 21 ข้อ

ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าจากจำนวนนักศึกษารวมทั้งสิ้น 90 คนนั้น ทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละบุคคลนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปทางด้านลักษณะการเรียนรู้ นักศึกษาบางคนไม่ชอบการท่องจำ บางคนไม่ชอบการเขียน และสำหรับบางคนที่ไม่ชอบการฟัง ชอบแต่การดูรูปภาพ แต่สิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแต่จะเป็นวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนแต่ละคนย่อมรู้ดีว่าสิ่งใดที่เหมาะสมกับตัวเอง เพราะแต่ละคนมีความแปลกพิเศษที่ไม่เหมือนกัน ฉะนั้นสิ่งที่สำคัญที่จะจุดศูนย์กลางหลอมสิ่งเหล่านี้ให้เข้ารวมกันเป็นจุดเดียวนั้นก็คือ ตัวผู้สอนที่จะต้องรู้วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อที่จะละลายความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนออกไปให้ได้ เพื่อที่จะสามารถให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนให้ได้มากที่สุดในรูปแบบวิธีของผู้เรียนแต่ละคน

2. สาเหตุที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ประกอบไปด้วยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัยด้วยกันคือ การทำงานของสมองซีกซ้ายและซีกขวา และ สภาพแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์คำตอบของนักศึกษาตามตารางแสดงผล สามารถอธิบายได้ว่า นักศึกษาเรียนรู้อาษาโดยใช้สมองซีกซ้ายเพื่อการคิดวิเคราะห์ พร้อมกับควบคู่กับการใช้สมองซีกขวา

แต่สำหรับบางคนนั้นเลือกที่จะใช้สมองซีกขวาเพื่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาโดยการดูรูปภาพประกอบการเรียนรู้ เพื่อที่จะเข้าใจเนื้อหาการเรียนรู้ได้ดีตามลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ฉะนั้นจะเห็นว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันออกไปนั้นขึ้นอยู่กับระบบการทำงาน และ แนวโน้มของระบบสมองของแต่ละคนที่ย่อมแตกต่างกันออกไป

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ความแตกต่างการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคลในการเรียนภาษามลายู (มาตรฐาน) ซึ่งเป็นภาษาที่สองของ นักศึกษาหลักสูตรภาษามลายูในมหาวิทยาลัยสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าผลการเรียนรู้ภาษามลายูมาตรฐานนั้นจะเกิดประสิทธิภาพต่อนักศึกษาได้มากแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการรับข้อมูลของนักศึกษา และการป้อนเนื้อหาของผู้สอน โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ตรงตามลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคนในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีความสุข และไม่เบื่อหน่ายในรายวิชาภาษามลายู ทั้งนี้ก็วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการ เพื่อที่จะเป็นการแบ่งปันองค์ความรู้ระหว่างกันแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สำหรับนักศึกษา ผู้เรียนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้เข้าสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ เช่น ปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียน การร่วมมือกับสมาชิกภายในกลุ่ม และเน้นการสื่อสาร กล้าที่จะถามและตอบคำถามถึงแม้ว่าสิ่งที่กล่าวออกมานั้นจะยังคงไม่ถูกต้องก็ตาม
2. สำหรับผู้สอน จำเป็นที่จะต้องจัดเอกสารการเรียนการสอนที่ตรงตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เช่น การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีเทคนิคการเรียนรู้ที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อที่จะเข้าถึงเนื้อหาของการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน

บรรณานุกรม

11.1 บทความวารสารที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

<http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9490000045958>

11.2 เอกสารอ้างอิง

Dahar, R.W. *Teori-Teori Belajar*. Jakarta: Erlangga. (1989).

Bogdan, R.C dan Bieklen, S.K. 1992 *Qualitative Research For Education: An Introduction to Theori and Methods*. Boston: Allyn and Baccon.

Brown, H. Douglas. 2008. *Prinsip Pembelajaran dan Pengajaran Bahasa*. USA: Pearson Education, Inc.

Ibrahim, Abdul Syukur. 2009. *Sosiolinguistik*. Jakarta: Universitas Terbuka.

Moleong, Lexy J. 2006. *Metodologi Penelitian Kualitatif*. Bandung: PT Remaja Rosdakarya.

ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย : นางสาวไชนีย์ คำภู
 ภาษาอังกฤษ : Miss. SAINEE TAMPHU
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 19-499-000-8717-8
3. ตำแหน่งปัจจุบัน : พนักงานมหาวิทยาลัย (ตำแหน่งอาจารย์
 หลักสูตรภาษามลายู)
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก
 พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร : 240 ถ.วิฑูรวิทศ 1 ต.สะเตง อ.เมือง
 จ. ยะลา 95000 (โทร 080-7108059)
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา คณะ
 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 133
 ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000
5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ ปริญญา (ตรี โท เอก)	อักษรย่อ ปริญญา	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
2552	ตรี	ศศบ.	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา	อินโดนีเซียศึกษา	มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์	ไทย
2555	โท	M.Pd	Indonesian Language Education	ภาษาและ วรรณกรรม อินโดนีเซีย	State University of Malang	อินโดนีเซีย

ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 2

(2) ชื่อ-สกุล ภาษาไทย : นางสาวซามียะห์ บาเละ
 ภาษาอังกฤษ : Miss Samiyah Baleh
 เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน : 19401 000 15 352
 ตำแหน่งปัจจุบัน : พนักงานมหาวิทยาลัย (ตำแหน่ง
 อาจารย์หลักสูตรภาษามลายู)
 หน่วยงานและสถานที่อยู่ติดต่อได้สะดวก
 พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร : 86/1 ม. 6 ต. บานา อ. เมือง
 จ. ปัตตานี 94000 (089-6555673)
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 ยะลา คณะมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ 133 ถ.เทศบาล 3 ต.สะ
 เตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000

ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ	ระดับ ปริญญา (ตรี โท เอก)	อักษรย่อ ปริญญา	สาขาวิชา	วิชาเอก	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
2550	ตรี	ศศบ.	ภาษามลายู	ภาษาศาสตร์ มลายู	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ไทย
2555	โท	M.Ed	ภาษามลายู	ศึกษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ มลายู	University of Malay	มาเลเซีย

7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

- หัวข้อวิจัย การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษามลายูถิ่นปัตตานี